

E.ON Varme Danmark ApS
Att.: Thomas Andersen Thrane
Nørrelundvej 10
2730 Herlev

Frederiksborggade 15
1360 København K

Besøgsadresse:
Linnésgade 18, 3. sal
1361 København K

Tlf 3395 5785
Fax 3395 5799

www.ekn.dk
ekn@ekn.dk

Afgørelse – Klage over Energitilsynets besvarelse til Ankenævnet på Energiområdets om forståelsen af Energitilsynets tilkendegivelse af 31. maj 2010 om grundlaget for beregning af udtrædelsesgodtgørelse

19. marts 2012
J.nr 1021-11-58-17
SSH –EKN
Deres j.nr.

E.ON Varme Danmark ApS' (herefter E.ON) har ved brev af 13. december 2011 klaget over Sekretariat for Energitilsynets brev af 8. december 2011 til Ankenævnet på Energiområdet (herefter ANE). Ved brevet fremkom Energitilsynets sekretariat med en uddybning af Energitilsynets tilkendegivelse af 31. maj 2010 om grundlaget for beregning af udtrædelsesgodtgørelse¹.

Energiklagenævnets afgørelse

Energiklagenævnet kan ikke behandle klagen. Dette skyldes, at Energitilsynets sekretariats brev af 8. december 2011 ikke er en afgørelse i forvaltningsretlig forstand, der kan påklages til Energiklagenævnet. Energiklagenævnet afviser på denne baggrund klagen. Sagens baggrund og en nærmere begrundelse for Energiklagenævnets afgørelse fremgår nedenfor.

Sagens baggrund

Energitilsynets sekretariat orienterede ved brev af 18. marts 2010 E.ON om, at tilsynet havde modtaget en henvendelse fra ANE med en anmodning om, at tilsynet tog et generelt spørgsmål op til bedømmelse. Spørgsmålet var opstået i forbindelse med ANE's behandling af et antal konkrete sager om udtrædelsesgodtgørelse, hvor det enkelte forsyningsnet var ejet af samme fjernvarmevirksomhed. Spørgsmålet drejede sig om, hvilken økonomisk enhed der skal lægges til grund ved bedømmelsen af, om betingelserne for at kræve udtrædelsesgodtgørelse konkret er opfyldt. Energitilsynet besluttede at behandle spørgsmålet med henblik på at afgive en generel udtalelse, der ville blive sendt til ANE.

På Energitilsynets møde den 31. maj 2010 behandlede tilsynet herefter spørgsmålet om, hvilken økonomisk enhed der skal lægges til grund ved afgørelse af, om betingelserne for at opkræve udtrædelsesgodtgørelse af en ud-

¹ Udtrædelsesgodtgørelse er en betaling fra forbrugeren til fjernvarmeforsyningsselskabet til godtgørelse for forbrugers udtrædelse af leveringsforholdet.

trædende forbruger er opfyldt. Af Energitilsynets tilkendegivelse i den forbindelse fremgår bl.a. følgende:

”[...]

1. Ankenævnet på Energiområdet er i forbindelse med behandling af en konkret sag stødt på det spørgsmål, om det er den samlede virksomheds eller det enkelte tekniske anlægs økonomiske forhold, der skal lægges til grund ved bedømmelse af om ”en varmemforsyningsvirksomhed er økonomisk veldrevet”. Hvis virksomheden er økonomisk veldrevet er en af betingelserne for, at virksomheden kan opkræve udtrædelsesgodtgørelse ikke til stede.

19. marts 2012

J.nr 1021-11-58-17

SSH –EKN

2. Det er Ankenævnet på Energiområdet, der har kompetence til at behandle det civile spørgsmål, om betingelserne for at kunne opkræve udtrædelsesgodtgørelse er opfyldt i konkrete tilfælde, hvor en forbruger ønsker at udtræde af leveringsforholdet.

Side 2 af 11

3. Problemstillingen er opstået, fordi der er sket en række fusioner mellem kollektive varmemforsyninger og en række varmemforsyninger er blevet opkøbt, således at en virksomhed ejer flere tekniske anlæg.

4. Spørgsmålet om hvilken økonomisk enhed, der skal lægges til grund, er et generelt lofortolkningsspørgsmål, der ligger udenfor Ankenævnet på Energiområdet kompetenceområde. Ankenævnet har derfor anmodet Energitilsynet om at tilkendegive sin vurdering af spørgsmålet.

5. Energitilsynet har ikke tidligere taget stilling til dette spørgsmål, hvorfor sagen forelægges Energitilsynet til bedømmelse

6. Energitilsynet har tidligere ved behandlingen af spørgsmål om prisharmonisering og prisdifferentiering i forbindelse med fusioner og opkøb lagt til grund, at varmemforsyningslovens betegnelse ”kollektive varmemforsyningsanlæg” skal forstås som den samlede virksomhed, der eventuelt driver flere nærmere betegnede tekniske anlæg. Det vil sige, at den samlede virksomhed ved behandlingen af sager om fusioner og opkøb skal opfattes som én økonomisk enhed.

7. Spørgsmålet er, om den fortolkning også kan lægges til grund i tilfælde, hvor en kollektiv varmemforsyningsvirksomhed, der ejer flere tekniske anlæg, stiller krav om betaling af udtrædelsesgodtgørelse overfor en udtrædende forbruger, og der derved skal tages stilling til spørgsmålet om, hvorvidt den pågældende ”kollektive varmemforsyning er økonomisk veldrevet”.

8. Ved fusioner og opkøb må det lægges til grund, at de fusionerende forsyninger eller det opkøbende selskab inden fusionen eller opkøbet har foretaget en grundig økonomisk afvejning af, hvorledes fusionen henholdsvis opkøbet vil påvirke den samlede virksomheds økonomi, hvorfor det må anses for rimeligt, at den samlede virksomheds økonomi, også efter fusionen eller opkøbet, betragtes som en enhed.

9. En række af de virksomheder, der ejer flere tekniske anlæg har valgt at holde de enkelte tekniske anlæg regnskabsmæssigt adskilt, uanset at dette ikke er et krav i henhold til varmemforsyningsloven. Virksomhederne har dermed fundet det sagligt at prisdifferentiere mellem forbrugerne under de enkelte tekniske anlæg, hvilket er i overensstemmelse med varmemforsyningsloven.

10. Når en virksomhed har valgt at prisdifferentiere i overensstemmelse med varmemforsyningsloven, og samme virksomhed *ikke* vurderes som økonomisk veldrevet, må det, efter sekretariatets opfattelse, betragtes som urimeligt, såfremt det ikke er den faktisk opkrævede pris, der lægges til grund ved beregningen af udtrædelsesgodtgørelsen.

11. På denne måde sikres det, at den sagligt begrundede prisdifferentiering får virkning fuldt ud, og at alle forbrugere i området behandles ens med grundlag i denne prisdifferentiering, uanset om de vælger at udtræde eller at fortsætte deres leveringsforhold, og at de tilbageblevne forbrugere, ikke stilles urimeligt på som følge af en udtrædelse.

...

Begrundelse

42. Energitilsynet har på sit møde den 15. december 2008 tilkendegivet, at ved den fremtidige behandling af sager vedrørende fusioner og opkøb, skal det lægges til grund, at varmemforsyningslovens hvile-i-sig-selv-princip medfører, at det er den samlede virksomhed, der skal hvile- i- sig- selv, uanset om virksomheden består af et eller flere tekniske anlæg.

43. Baggrunden for denne vurdering var for det første varmemforsyningslovens § 2, stk. 1, hvoraf det fremgår, at et kollektivt varmemforsyningsanlæg er en virksomhed, der driver nogle nærmere oplyste anlæg.

44. For det andet er det sammenholdelsen af denne bestemmelse med lovens § 20, stk. 1, der fastlægger lovens "hvile-i-sig-selv" princip.

45. Spørgsmålet er herefter, om samme vurdering skal lægges til grund ved vurderingen af, om en kollektiv varmemforsyning kan anses for "at være økonomisk veldrevet", og dermed ved

19. marts 2012

J.nr 1021-11-58-17

SSH -EKN

Side 3 af 11

spørgsmålet om, hvorvidt der kan stilles krav om betaling af udtrædelsesgodtgørelse overfor en forbruger, der ønsker at udtræde af sit leveringsforhold til et af de tekniske anlæg virksomheden ejer.

...

53. På den baggrund er det sekretariatets vurdering, at der i spørgsmål om vurdering af en kollektiv varmemforsyningsvirksomheds økonomiske situation bør anvendes samme juridiske vurdering som ved fusioner og opkøb. Herefter er grundlaget, at det er virksomheden, der vil "hvile-i-sig-selv" og ikke det enkelte tekniske anlæg. Ligeledes finder sekretariatet, at der ikke er andre forhold, der taler for et andet resultat.

54. Der er imidlertid efter varmemforsyningslovens § 20, stk. 5, 1. pkt., mulighed for at prisdifferentiere mellem enkelte forbrugere og grupper af forbrugere på et rimeligt økonomisk (sagligt) grundlag.

55. Hvis det kollektive varmemforsyningsanlæg i sine vedtægter/leveringsbetingelser stiller krav om, at en udtrædende forbruger skal betale sin andel af selskabets samlede anlægsudgifter på opsigelsestidspunktet med fradrag af de afskrivninger, der har været indregnet i priserne, og virksomheden i overensstemmelse med varmemforsyningslovens § 21, stk. 5, har fastsat forskellige priser overfor forbrugerne under de enkelte tekniske anlæg, må det, efter sekretariatets opfattelse, betragtes som urimeligt, hvis det ikke er den faktisk opkrævede pris, der lægges til grund ved beregningen af udtrædelsesgodtgørelsen.

56. Det skyldes, at når udtrædelsesgodtgørelsen skal beregnes efter fradrag af de afskrivninger, der har været indregnet i prisen, er det afgørende at det også er de afskrivninger, der har været indregnet i forbrugerens varmepris.

57. Derved sikres det at den sagligt begrundede prisdifferentiering får virkning fuldt ud, og at alle forbrugere i området behandles ens på grundlag af denne prisdifferentiering, uanset om de vælger at udtræde eller at fortsætte deres leveringsforhold, og at de tilbageblevne forbrugere, ikke stilles urimeligt på som følge af udtrædelsen.

58. Ankenævnets henvendelse er begrundet i en konkret sag, der vedrører krav om udtrædelsesgodtgørelse overfor en forbruger, der ønsker at udtræde af en forsyning ejet af E.ON Varme.

59. Der er imidlertid tale om en generel problemstilling, der vedrører alle kollektive varmemforsyninger der, som følge af fusioner eller opkøb, driver flere tekniske anlæg.

60. E.ON Varme vil derfor ikke blive mere berørt af Energitilsynets tilkendegivelse i sagen end andre varmeselskaber,

19. marts 2012

J.nr 1021-11-58-17

SSH -EKN

Side 4 af 11

der driver flere tekniske anlæg. E.ON Varme kan derfor i henhold til de forvaltningsretlige regler og Energiklagenævnets og Energitilsynets praksis ikke anses som part i sagen.

...

Tilkendegivelse

62. Det indstilles, at Energitilsynet på baggrund af vedlagte sagsfremstilling og vurdering tilkendegiver følgende:

· **At** hvis en varmemforsyningsvirksomhed driver flere tekniske anlæg, er det den samlede virksomheds økonomi, der skal lægges til grund ved vurderingen af, om "virksomheden er økonomisk veldrevet" og dermed ved vurderingen af, om betingelserne for at kræve udtrædelsesgodtgørelse er opfyldt.

· **At** i tilfælde hvor en varmemforsyningsvirksomhed, der ejer flere tekniske anlæg på sagligt grundlag har prisdifferentieret overfor forbrugerne under de enkelte tekniske anlæg, må det betragtes som urimeligt i henhold til varmemforsyningslovens § 21, stk. 4, hvis den prisdifferentierede pris ikke lægges til grund ved beregningen af den konkrete udtrædelsesgodtgørelses størrelse [...]."

19. marts 2012

J.nr 1021-11-58-17

SSH -EKN

Side 5 af 11

På baggrund af et antal konkrete sager om E.ON's krav om betaling af udtrædelsesgodtgørelse anmodede ANE ved e-mail af 24. maj 2011 om Energitilsynets sekretariats vurdering af, om første punkt i tilsynets tilkendegivelse af 31. maj 2010 (vurdering af økonomi) også gælder i tilfælde, hvor en varmemvirksomhed har prisdifferentieret over for forbrugerne under de enkelte tekniske anlæg, og hvor virksomheden til Energitilsynet anmelder budgetter og varmeregnskaber for hvert enkelt teknisk anlæg, men hvor fjernvarmeaktøren har valgt at lade alle være kunder i det samme anpartsselskab. ANE orienterede den 7. juni 2011 E.ON om forespørgslen til Energitilsynets sekretariatet. ANE satte herefter de verserende sager vedrørende E.ON's krav om betaling af udtrædelsesgodtgørelse i bero. Ved brev af 7. juni 2011 til Energitilsynet anførte E.ON bl.a., at selskabet anså sig som part i Energitilsynets sag vedrørende besvarelsen til ANE. E.ON fremsendte efterfølgende ved brev af 15. juli 2011 til Energitilsynet selskabets synspunkter vedrørende domstolenes og energimyndighedernes praksis om opkrævning af udtrædelsesgodtgørelse.

Ved brev af 8. december 2011 til ANE sendte Energitilsynets sekretariat en uddybning af tilsynets tilkendegivelse af 31. maj 2010. Brevet blev sendt pr. e-mail og i den forbindelse sendt c.c. til E.ON. Af brevet fremgår bl.a. følgende:

"[...]

Energitilsynets tilkendegivelse kan uddybes således:

I sager om udtrædelsesgodtgørelse skal det først vurderes, om den virksomhed, der kræver udtrædelsesgodtgørelse opfylder følgende krav:

1. Ikke at være økonomisk veldrevet **og**
2. ikke umiddelbart får erstattet den ledigblevne kapacitet

Det er denne vurdering, som 1. punkt i tilkendegivelsen vedrører.

Det er derfor den samlede virksomhed (E.ON Varme ApS), der er grundlag for denne vurdering. Det har ingen betydning for vurderingen, om et selskab har organiseret sig på den af Ankenævnet på Energiområdet beskrevne måde.

19. marts 2012

J.nr 1021-11-58-17

SSH –EKN

Side 6 af 11

Er ovenstående krav opfyldt er andet punkt i udtrædelsesgodtgørelsessagen at beregne størrelsen på den godtgørelse, der kan opkræves i den konkrete sag mellem varmekapaciteten og varmeanfægtningen. Det er dette spørgsmål, det andet punkt i tilkendegivelsen vedrører.

Udtrædelsesgodtgørelse beregnes som hovedregel på baggrund af den tilbageværende anlægssum.

Det er derfor denne anlægssum, der hidtil er indgået i beregningen af aftagerens varmepris, der nu også skal indgå ved beregningen af udtrædelsesgodtgørelse.

Har aftagerens varmepris hidtil været beregnet på baggrund af en differentieret opgørelse af omkostninger, skal samme differentiering anvendes ved beregningen af udtrædelsesgodtgørelse.

Sekretariatet for Energitilsynet finder, at Energitilsynets tilkendegivelse vedrørende grundlaget for beregning af udtrædelsesgodtgørelse er så klart formuleret og så velbegrunder, at der ikke er anledning til at forelægge spørgsmålet om en fortolkning af tilkendegivelsen for Energitilsynet.

E.ON Varme har over for Sekretariatet for Energitilsynet fremsat ønske om få partstatus ved spørgsmålet om fortolknings forelægning for Energitilsynet.

Da Sekretariatet for Energitilsynet, som anført, ikke finder anledning til at forelægge spørgsmålet for Energitilsynet, er der derfor

ikke anledning til at tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt E.ON vil kunne betragtes som part i en eventuel forelæggelse af fortolkningsspørgsmålet for Energitilsynet.
[...].”

Til støtte for klagen til Energiklagenævnet har E.ON navnlig anført følgende:

- Den retsstilling, som Energitilsynet giver udtryk for, er i strid med praksis efter varmforsyningsloven² og skaber en urimelig retstilstand.
- E.ON forsyner kunder med fjernvarme i 10 geografiske områder på Sjælland. Områderne er ikke geografisk forbundne, og forsyningsanlæggene er opført på forskellige tidspunkter og under forskellige lokale forhold. Forsyningsanlæggene har forskellige tekniske specifikationer, anlægsværdier med videre. Det, som anlæggene har til fælles, er væsentligst at være ejet og drevet af E.ON.
- Det følger af E.ON’ leveringsbestemmelser, at man kan opsige den kollektive fjernvarmelevering fra E.ON, dog at såfremt det anlæg, man forsynes fra, ikke har en sund økonomi, skal man betale udtrædelsesgodtgørelse. Kravet om godtgørelse er en følge af hvile-i-sig-selv-princippet.
- De enkelte varmforsyningsanlæg opgør deres varmepris anlæg for anlæg i overensstemmelse med, hvorledes man som følge af omkostningsprincippet har været pålagt at opgøre dette fra ikrafttrædelsen af varmforsyningslovens prisbestemmelser. Baggrund for Energitilsynets synspunkter synes at være, at tilsynet i 2008 ved behandlingen af spørgsmål om prisharmonisering og prisdifferentiering i forbindelse med fusioner og opkøb lancerede den opfattelse, at varmforsyningslovens betegnelse ”kollektive varmforsyningsanlæg” skal forstås som den samlede virksomhed, der eventuelt driver flere nærmere betegnede tekniske varmforsyningsanlæg. Energitilsynet lagde herefter til grund, at det var virksomhederne, der selv havde valgt at holde de enkelte tekniske varmforsyningsanlæg regnskabsmæssigt adskilt, idet en sådan adskillelse efter tilsynets nye opfattelse ikke var et krav i henhold til varmforsyningsloven. Udtalelsen fra 2008 synes at hvile på den misforståelse, at begrebet ”virksomhed” i varmforsyningslovens § 2 betyder ”selskab”, uanset at det rettelig skal forstås i meningen ”aktivitet”.

19. marts 2012

J.nr 1021-11-58-17

SSH –EKN

Side 7 af 11

² Lovbekendtgørelse nr. 1184 14. december 2011.

- Når prisen i overensstemmelse med hidtidig praksis efter varmemforsyningsloven opgøres varmemforsyningsanlæg for varmemforsyningsanlæg, må de tilbageværende kunders stilling også skulle vurderes varmemforsyningsanlæg for varmemforsyningsanlæg.
- E.ON har den 10. januar 2012 fremsendt Energiklagenævnet kopi af domme truffet af Retten i Lyngby den 5. januar 2012. Dommenes henvisninger til *"restgælden i værket"* og *"de tilbageværende forbrugere af det kollektive varmemforsyningsanlæg"* synes at understrege, at hvile-i-sig-selv-princippet efter varmemforsyningsloven må forstås således, at det er den konkrete økonomi anlæg for anlæg, der er relevant. Retspraksis bygger således på en diametral anderledes opfattelse af gældende ret, end det Energitilsynet giver udtryk for. Det øger behovet for en realitetsafgørelse fra Energiklagenævnet.

19. marts 2012

J.nr 1021-11-58-17

SSH –EKN

Side 8 af 11

Til støtte for, at Energitilsynets sekretariats brev af 8. december 2011 er en afgørelse i forvaltningsretlig forstand, der kan påklages til Energiklagenævnet, har E.ON navnlig anført følgende:

- E.ON er part i sagen, da den netop vedrører E.ON's anlæg. Sagen har i øvrigt stor og direkte betydning for E.ON, da den vedrører konkrete forsyningsområder/anlæg, og da den vil få meget stor betydning for en række af E.ON's øvrige anlæg. Hertil kommer, at E.ON – i modsætning til de fleste varmemforsyningsvirksomheder – driver mange varmemforsyningsanlæg, hvorfor det netop for E.ON har betydning, hvorledes retsstillingen skal være, når den samme juridiske person driver flere anlæg.
- Brevet af 8. december 2011 er en afgørelse, idet der er tale om en sproglig tilkendegivelse af en beslutning hidrørende fra en offentlig myndighed. Der er endvidere tale om en ensidig tilkendegivelse, der fastsætter, hvad der skal være gældende ret på det pågældende område. ANE har i den forbindelse ved e-mailen af 28. juni 2011 bemærket, at Energitilsynets besvarelse *"kan have afgørende betydning"* for sagen. Det ses i øvrigt ikke at være sket, at ANE ikke har lagt Energitilsynets stillingtagen til et spørgsmål uprøvet til grund for ANE's egen afgørelse. Energitilsynets vurderinger får dermed retsfaktums karakter.
- Denne sag kan ikke sammenlignes med Energiklagenævnets afgørelse af 12. december 2011 (j.nr. 1031-11-2)³, hvor der var tale om Energitilsynets tilkendegivelse af prisforhold i fremtidige aftaler (tredjeparts-

³ Energiklagenævnets afgørelse er offentliggjort på nævnets hjemmeside: www.ekn.dk → "Afgørelser" → "Kronologisk liste" → "lov om naturgasforsyning".

aftaler på naturgasområdet). I nærværende sag er Energitilsynet i realiteten inde at vurdere rimeligheden af aftalegrundlaget om, at det er anlægsøkonomien, der skal være sund og ikke ejerselskabets økonomi. Endvidere udtalte tilsynet sig i naturgassagen kun om, hvordan tilsynets selv ville se på en sag og ikke om, hvordan en anden instans bør se på sagen.

- Brevet er ikke internt og rettet mod Energitilsynet selv, men er eksternt rettet til ANE og dermed også til de virksomheder og borgere, hvis sager bliver behandlet af ANE, herunder E.ON. Det bemærkes, at det er E.ON's forhold, som Energitilsynet udtaler sig om, og at der er tale om en beslutning, der er truffet på et offentligretligt grundlag, idet Energitilsynet netop henviser til sine beføjelser efter varmemforsyningslovens § 21, stk. 4. Den omstændighed, at Energitilsynet lader brevet fremstå som en udtalelse til ANE, ændrer ikke ved, at E.ON får normeret sin retsposition, og at der derfor er tale om en afgørelse. ANE lægger Energitilsynets udtalelse til grund som retsfaktum uden, at det bliver muligt for den berørte varmemforsyningsvirksomhed at indbringe denne anvendelse af varmemforsyningslovens § 21, stk. 4, for Energiklagenævnet.

19. marts 2012

J.nr 1021-11-58-17

SSH -EKN

Side 9 af 11

Til brug for vurderingen af sagen har Energiklagenævnet indhentet sagens akter fra Energitilsynet. Energiklagenævnet har ikke fundet det nødvendigt at indhente en udtalelse fra Energitilsynet eller tilsynets sekretariat.

Retsgrundlaget

Varmeforsyningslovens § 26 indeholder følgende regler om Energiklagenævnets kompetence til at behandle klager efter varmemforsyningsloven:

”[...]

§ 26. Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af kommunen, økonomi- og erhvervsministeren eller Energitilsynet efter denne lov eller efter regler udstedt i henhold til loven.

...

[...]”

Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

Energiklagenævnet er sidste administrative klageinstans for myndighedsafgørelser efter en række love indenfor energiområdet. Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af bl.a. Energitilsynet, jf. varmemforsyningslovens § 26, stk. 1. Det følger således af bestemmelsen, at det alene er afgørelser, der kan påklages til Energiklagenævnet. Det vil sige, at Energiklagenævnets kompetence er afgrænset til klager over myndighedsafgørelser. Det

er det almindelige forvaltningsretlige afgørelsesbegreb, der er afgørende for, hvornår en beslutning m.v. må betegnes som en afgørelse efter varmemforsyningslovens § 26, stk. 1.

I den forvaltningsretlige praksis opstilles fire betingelser, før en tilkendegivelse kan anses for en afgørelse. Der skal være tale om en sproglig tilkendegivelse af en beslutning hidrørende fra en offentlig myndighed. Denne tilkendegivelse skal ensidigt fastsætte, hvad der skal være ret. Tilkendegivelsen skal være eksternt rettet mod borgerne i modsætning til internt rettet mod forvaltningen selv. Den tilkendegivende beslutning skal være truffet på offentligretligt grundlag i modsætning til privatretligt grundlag, som f.eks. aftale eller erstatning uden for kontrakt. Der kan bl.a. henvises til Jens Garde m.fl., Forvaltningsret – sagsbehandling, 6. udgave, 2007, Jurist- og Økonomforbundets Forlag, s. 11 ff.

19. marts 2012

J.nr 1021-11-58-17

SSH –EKN

Side 10 af 11

Ved brevet af 8. december 2011 udtaler Energitilsynets sekretariat sig generelt om sekretariatets vurdering af Energitilsynets tilkendegivelse af 31. maj 2010 om, hvilken økonomisk enhed der skal lægges til grund ved bedømmelsen af, om betingelserne for at kræve udtrædelsesgodtgørelse konkret er opfyldt. Energiklagenævnet finder på baggrund af ovenstående, at brevet af 8. december 2011 ikke er en afgørelse i forvaltningsretlig forstand. Energiklagenævnet finder derimod, at der er tale om en vejledende udtalelse afgivet til ANE, hvor Energitilsynets sekretariat redegør for, hvorledes sekretariatet vurderer, at tilsynets tilkendegivelse af 31. maj 2011 skal forstås. Brevet af 8. december 2011 fastsætter således ikke ensidigt, hvad der skal være ret.

Energiklagenævnet er enig med E.ON i, at brevet af 8. december 2011 kan have normerende betydning for udfaldet af ANE's fremtidige afgørelser om betaling af udtrædelsesgodtgørelse. Dette gør sig endog endnu mere gældende for så vidt angår selve tilkendegivelsen af 31. maj 2010. Brevet af 8. december 2011 har imidlertid ikke umiddelbar retsvirkning over for E.ON eller andre kollektive varmemforsyningsanlæg. Brevet af 8. december 2011 kan således ikke påklages til Energiklagenævnet, jf. varmemforsyningslovens § 26, stk. 1.

Energiklagenævnet vil alene kunne tage stilling til de spørgsmål om udtrædelsesgodtgørelse, der er omtalt i Energitilsynets tilkendegivelse af 31. maj 2010 og tilsynets sekretariats brev af 8. december 2011 i forbindelse med en konkret sag, hvor tilsynet har vurderet, om et kollektivt varmemforsyningsvirksomheds vedtægter/leveringsbestemmelser om opkrævning af udtrædelsesgodtgørelse er urimelig eller ej, jf. varmemforsyningslovens § 21, stk. 4.

Energiklagenævnet kan på denne baggrund ikke behandle klagen, der afvises.

Energiklagenævnet bemærker, at nævnet ved afvisningen af at behandle klagen ikke har taget stilling til de spørgsmål om udtrædelsesgodtgørelse, der er omtalt i i tilkendegivelsen af 31. maj 2010 og brevet af 8. december 2011, herunder navnlig Energitilsynets vurdering af, hvilken økonomisk enhed der skal lægges til grund ved bedømmelsen af, om betingelserne for at kræve udtrædelsesgodtgørelse er opfyldt.

Energiklagenævnets afgørelse

Energiklagenævnet afviser klagen.

Afgørelsen er truffet i henhold til varmemforsyningslovens § 26, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af Energiklagenævnets formand efter § 6, stk. 1, i Energiklagenævnets forretningsorden (bekendtgørelse nr. 664 af 19. juni 2006). Forretningsordenen er offentliggjort på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk under menuen "Forretningsorden" og på hjemmesiden: www.retsinformation.dk.

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Søgsmål ved domstolene til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter tilslutningsbekendtgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jfr. varmemforsyningslovens § 26, stk. 4.

Afgørelsen offentliggøres på Energiklagenævnets hjemmeside.

Afgørelsen sendes til orientering til Ankenævnet på Energiområdet.

Med venlig hilsen

Poul K. Egan
Nævnformand

19. marts 2012

J.nr 1021-11-58-17

SSH -EKN

Side 11 af 11